Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (štvrtá komora)

z 5. apríla 2017 *

„Odvolanie — Dumping — Vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 924/2012 — Dovoz určitých spojovacích materiálov zo železa alebo ocele s pôvodom v Čínskej ľudovej republike — Nariadenie (ES) č. 1225/2009 — Článok 2 ods. 10 a 11 — Vylúčenie určitých vývozných transakcií na účely výpočtu dumpingového rozpätia — Spravodlivé porovnanie vývoznej ceny a normálnej hodnoty v prípade dovozov z krajiny s iným ako trhovým hospodárstvom“

V spojených veciach C-376/15 P a C-377/15 P,

ktorých predmetom sú dve odvolania podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 9. júla 2015,

Changshu City Standard Parts Factory, so sídlom v Changshu City (Čína),

Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd, so sídlom v Ningbo (Čína), v zastúpení: R. Antonini a E. Monard, avocats,

odvolateľky,

ďalší účastníci konania:

Rada Európskej únie, v zastúpení: B. Driessen a S. Boelaert, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci N. Tuominen, avocat,

žalovaná v prvostupňovom konaní,

Európska komisia, v zastúpení: T. Maxian Rusche a M. França, splnomocnení zástupcovia,

European Industrial Fasteners Institute AISBL (EIFI), so sídlom v Bruseli (Belgicko),

vedľajší účastníci konania v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (štvrtá komora),

v zložení: predseda štvrtej komory T. von Danwitz, sudcovia E. Juhász, C. Vajda, K. Jürimäe (spravodajkyňa) a C. Lycourgos,

generálny advokát: P. Mengozzi,

tajomník: M. Aleksejev, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 22. júna 2016,

* Jazyk konania: angličtina.

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 7. decembra 2016,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Svojimi odvolaniami sa Changshu City Standard Parts Factory a Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd domáhajú zrušenia rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie z 29. apríla 2015, Changshu City Standard Parts Factory a Ningbo Jinding Fastener/Rada (T-558/12 a T-559/12, neuverejnený, ďalej len „napadnutý rozsudok“, EU:T:2015:237), ktorým bola zamietnutá ich žaloba o neplatnosť vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 924/2012 zo 4. októbra 2012, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 91/2009, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých spojovacích materiálov zo železa alebo ocele s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ L 275, 2012, s. 1, ďalej len „sporné nariadenie“).

Právny rámec

Medzinárodné právo

2 Rada Európskej únie schválila rozhodnutím 94/800/ES z 22. decembra 1994 týkajúcim sa uzavretia dohôd v mene Európskeho spoločenstva, pokiaľ ide o záležitosti v rámci jeho kompetencie, ku ktorým sa dospelo na Uruguajskom kole multilaterálnych rokovaní (1986 – 1994) (Ú. v. ES L 336, 1994, s. 1; Mim. vyd. 11/021, s. 80), Dohodu o založení Svetovej obchodnej organizácie (WTO) podpísanú v Marrákeši 15. apríla 1994, ako aj dohody uvedené v prílohách 1 až 3 tejto dohody, medzi ktoré patrí aj Dohoda o uplatňovaní článku VI Všeobecnej dohody o clách a obchode 1994 (Ú. v. ES L 336, 1994, s. 103; Mim. vyd. 11/021, s. 189, ďalej len „antidumpingová dohoda“).

3 Článok 2 antidumpingovej dohody je nazvaný „Vymedzenie dumpingu“. Článok 2.4 tejto dohody stanovuje:

„Správne porovnanie sa uskutoční medzi vývoznou cenou a normálnou hodnotou. Toto porovnanie sa vykoná na základe rovnakých obchodných podmienok, obyčajne za podmienky ‚zo závodu‘, a s ohľadom na predaje uskutočnené, pokiaľ možno, v rovnakom období. Náležite sa zohľadnia rozdiely, ktoré ovplyvňujú cenové porovnanie vrátane rozdielov v podmienkach obchodu, zdanenia, úrovní obchodu, množstiev, fyzických vlastností a akýchkoľvek iných rozdielov, pri ktorých je zrejmé, že majú vplyv na cenovú porovnateľnosť. V prípadoch uvedených v článku 2 ods. 3 je potrebné brať do úvahy náklady vrátane ciel a daní, ktoré vznikajú medzi dovozom a opätovným predajom, ale aj vznikajúci zisk. Ak v týchto prípadoch bolo ovplyvnené cenové porovnanie, úrady určia normálnu hodnotu na úrovni obchodu zodpovedajúcej úrovni obchodu za stanovenú vývoznú cenu, alebo budú postupovať podľa skutočností, ktoré tento odsek umožňuje použiť. Úrady oznámia dotyčným stranám, ktoré informácie sú nevyhnutné na zabezpečenie celkového porovnania a nebudú ich neprimerane zaťažovať pri dokazovaní.“

4 Podľa článku 2.4.2 tejto dohody:

„Ak ustanovenia upravujúce správne porovnanie podľa odseku 4 neustanovia inak, existencia dumpingového rozpätia počas prešetrenia sa bežne určí na základe porovnania váženého priemeru normálnej hodnoty s váženým priemerom cien všetkých porovnateľných vývozných obchodných prípadov alebo porovnaním normálnej hodnoty a vývozných cien v jednotlivých obchodných prípadoch navzájom. Normálnu hodnotu určenú na základe váženého priemeru možno porovnať s cenami jednotlivých vývozných obchodov, ak úrady zistia, že štruktúra vývozných cien sa výrazne líši

u rôznych kupujúcich, v oblastiach alebo obdobiach, a ak sa poskytne vysvetlenie, prečo tieto rozdiely nemôžu byť primerane zohľadnené pri použití porovnania jednotlivých vážených priemerov navzájom alebo jednotlivých obchodných prípadov navzájom.“

Právo Únie

5 V čase prijatia sporného nariadenia boli ustanovenia upravujúce prijatie antidumpingových opatrení Európskou úniou obsiahnuté v nariadení Rady (ES) č. 1225/2009 z 30. novembra 2009 o ochrane pred dumpingovými dovozmi z krajín, ktoré nie sú členmi Európskeho spoločenstva (Ú. v. EÚ L 343, 2009, s. 51), zmenenom a doplnenom nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 765/2012 z 13. júna 2012 (Ú. v. EÚ L 237, 2012, s. 1) (ďalej len „základné nariadenie“).

6 Článok 1 ods. 2 a 4 tohto nariadenia stanovoval:

„2. Výrobok sa považuje za dumpingový, ak je jeho vývozná cena do Spoločenstva nižšia ako porovnateľná cena podobného výrobku

v bežnom obchode, stanovená pre krajinu vývozu.

…

4. Na účely tohto nariadenia ‚podobný výrobok‘ znamená výrobok, ktorý je identický, to znamená podobný vo všetkých znakoch s posudzovaným výrobkom, alebo ak nie je takýto výrobok k dispozícii, inému výrobku, ktorý hoci nie je podobný v každom ohľade, má vlastnosti, ktoré sú veľmi podobné vlastnostiam posudzovaného výrobku.“

7 Článok 2 toho istého nariadenia, nazvaný „Vymedzenie dumpingu“, znel takto:

„…

C. Porovnanie

10. Medzi vývoznou cenou a normálnou hodnotou sa vykonáva spravodlivé porovnanie. Toto porovnanie sa uskutoční na tej istej úrovni obchodovania a vo vzťahu k predaju uskutočnenému, pokiaľ je to možné, v rovnakom čase a s náležitým prihliadnutím na ostatné rozdiely, ktoré ovplyvňujú porovnateľnosť cien. Tam, kde normálna hodnota a vývozná cena nie sú stanovené na takomto porovnateľnom základe, prihliadne sa vo forme úprav v každom prípade, podľa podstaty veci, na rozdiely vo faktoroch, o ktorých sa tvrdí alebo sa preukáže, že ovplyvňujú ceny a cenové porovnanie. Pri vykonávaní úprav je potrebné vyhnúť sa akejkoľvek duplicite, predovšetkým pokiaľ ide o zľavy, rabaty, množstvá a úroveň obchodovania. V prípade splnenia osobitných podmienok faktory, kvôli ktorým možno vykonať úpravy, sú uvedené v tomto zozname:

…

D. Dumpingové rozpätie

11. Podľa ustanovení, ktoré upravujú spravodlivé porovnanie [pokiaľ relevantné ustanovenia upravujúce spravodlivé porovnanie nestanovujú inak – *neoficiálny preklad*] je existencia dumpingových rozpätí počas obdobia zisťovania spravidla stanovená na základe porovnania váženého priemeru normálnej hodnoty s váženým priemerom cien všetkých vývozných porovnateľných obchodných prípadov do Spoločenstva alebo porovnaním individuálnych normálnych hodnôt a individuálnych vývozných cien do Spoločenstva v jednotlivých obchodných

prípadoch. Normálnu hodnotu stanovenú na základe váženého priemeru možno však porovnať s cenami jednotlivých individuálnych vývozných transakcií do Spoločenstva, ak existuje model vývozných cien, ktorý sa významne odlišuje medzi rôznymi kupujúcimi, regiónmi alebo dobami a ak by metódy špecifikované v prvej vete tohto odseku neodrážali plnú mieru praktizovaného dumpingu. Tento odsek nebráni používaniu výberu vzoriek v súlade s článkom 17.

…“

8 Článok 3 ods. 2, 3 a 8 uvedeného nariadenia stanovoval:

„2. Vymedzenie ujmy je založené na nesporných dôkazoch a zahŕňa objektívne preskúmanie jednak:

a) objemu dumpingových dovozov a vplyvu dumpingových dovozov na ceny podobných výrobkov na trhu Spoločenstva; a

b) následný dopad takýchto dovozov na príslušné výrobné odvetvie Spoločenstva.

3. Pokiaľ ide o objem dumpingových dovozov, pozornosť sa venuje tomu, či došlo k významnému nárastu dumpingových dovozov v absolútnom vyjadrení alebo relatívnom vyjadrení vo vzťahu k výrobe alebo spotrebe v Spoločenstve. Pokiaľ ide o vplyv dumpingových dovozov na ceny, pozornosť sa venuje tomu, či došlo prostredníctvom dumpingových dovozov k významnému zníženiu cien v porovnaní s cenou podobného výrobku výrobného odvetvia Spoločenstva alebo či vplyv takýchto dovozov inak spôsobí zníženie cien vo významnej miere, alebo zabráni vo významnej miere rastu cien, ku ktorému by inak došlo. Ani jeden, ani viaceré z týchto faktorov nemôžu byť nevyhnutne rozhodujúcim vodidlom.

…

8. Účinok dumpingových dovozov sa vyhodnotí vo vzťahu k výrobe podobného výrobku v rámci výrobného odvetvia Spoločenstva, ak dostupné údaje umožnia samostatnú identifikáciu tejto výroby na základe takých kritérií, ako sú výrobný proces, odbyt a zisky výrobcu. Ak takáto samostatná identifikácia tejto výroby nie je možná, účinok dumpingových dovozov sa vyhodnotí prostredníctvom preskúmania výroby najužšej skupiny alebo kategórie výrobkov, ktorá zahŕňa podobný výrobok, v prípade ktorého možno poskytnúť potrebné informácie.“

Okolnosti predchádzajúce sporom a sporné nariadenie

9 Odvolateľky sú spoločnosti so sídlom v Číne zaoberajúce sa výrobou určitých spojovacích materiálov zo železa alebo ocele, ktoré sú určené na predaj na domácom trhu alebo na vývoz predovšetkým do Európskej únie (ďalej len „posudzovaný výrobok“).

10 Nariadením (ES) č. 91/2009 z 26. januára 2009, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých spojovacích materiálov zo železa alebo ocele s pôvodom v Čínskej ľudovej republike (Ú. v. EÚ L 29, 2009, s. 1), Rada uložila antidumpingové clo na dovoz posudzovaného výrobku.

11 Dňa 28. júla 2011 prijal orgán na urovnávanie sporov WTO (ďalej len „DSB“ – Dispute Settlement Body) správu odvolacieho orgánu a správu poroty, ktoré boli zmenené a doplnené správou tohto odvolacieho orgánu vo veci „Európske spoločenstvá – konečné antidumpingové opatrenia týkajúce sa určitých spojovacích materiálov zo železa alebo z ocele s pôvodom v Číne“ (WT/DS 397). V týchto správach sa konštatovalo, že Únia porušila niekoľko ustanovení práva WTO.

12 Európska komisia 6. marca 2012 uverejnila v súlade s nariadením Rady (ES) č. 1515/2001 z 23. júla 2001 o opatreniach, ktoré môže prijať spoločenstvo na základe správy prijatej orgánom na urovnávanie sporov WTO, ktorá sa týka antidumpingových a antidotačných opatrení (Ú. v. ES L 201, 2001, s. 10; Mim. vyd. 11/038, s. 50), oznámenie o antidumpingových opatreniach platných na dovoz určitých spojovacích materiálov zo železa alebo z ocele s pôvodom v Čínskej ľudovej republike na základe odporúčaní a rozhodnutí DSB z 28. júla 2011 v spore ES – spojovacie materiály (DS397) (Ú. v. EÚ C 66, 2012, s. 29).

13 Podľa tohto oznámenia Komisia začala preskúmavať antidumpingové opatrenia na základe nariadenia č. 1515/2001 s cieľom určiť spôsob, akým sa malo zmeniť a doplniť nariadenie č. 91/2009 tak, aby bolo v súlade s uvedenými odporúčaniami a rozhodnutiami DSB. V nadväznosti na toto preskúmanie Rada 4. októbra 2012 prijala sporné nariadenie.

14 Pokiaľ ide o porovnanie vývoznej ceny a normálnej hodnoty, Rada zamietla žiadosti o úpravy niektorých zainteresovaných strán podľa článku 2 ods. 10 základného nariadenia z dôvodu rozdielov týkajúcich sa výrobných nákladov, ako aj efektívnosti a produktivity.

15 Pokiaľ ide o výpočet dumpingového rozpätia, tak v rozsahu, v akom bola podľa článku 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia normálna hodnota stanovená na základe údajov týkajúcich sa tretej krajiny s trhovým hospodárstvom, v tomto prípade Indie, a konkrétne na základe údajov poskytnutých indickým výrobcom (ďalej len „indický výrobca“), Rada v bodoch 82, 102 a 109 sporného nariadenia v podstate uviedla, že porovnanie váženého priemeru normálnej hodnoty s váženým priemerom vývozných cien sa uskutočnilo pri vylúčení transakcií týkajúcich sa tých druhov posudzovaného výrobku vyvážaných čínskymi vyvážajúcimi výrobcami, v prípade ktorých indický výrobca nevyrábal a nepredával žiadny zodpovedajúci druh. Rada spresnila, že táto metóda sa považovala za najspoľahlivejší základ na stanovenie úrovne dumpingu. Snaha o zosúladenie všetkých druhov posudzovaného výrobku vyvážaných čínskymi vyvážajúcimi výrobcami s veľmi podobnými druhmi výrobkov vyrábaných a predávaných indickým výrobcom by totiž viedla k nesprávnym zisteniam. Navyše Rada vysvetlila, že sa domnievala, že vývozné transakcie použité na výpočet dumpingu boli reprezentatívne pre všetky druhy posudzovaného výrobku vyvážané čínskymi vyvážajúcimi výrobcami.

16 Článok 1 sporného nariadenia znížil antidumpingové clo zavedené nariadením č. 91/2009 na 38,3 % pre spoločnosť Changshu City Standard Parts Factory a zachovalo clo zavedené pre spoločnosť Ningbo Jinding Fastener na úrovni 64,3 %.

Konanie pred Všeobecným súdom a napadnutý rozsudok

17 Návrhmi podanými do kancelárie Všeobecného súdu 24. decembra 2012 podali odvolateľky žaloby o neplatnosť sporného nariadenia.

18 Uznesením predsedu štvrtej komory Všeobecného súdu zo 6. mája 2014 boli veci T-558/12 a T-559/12 spojené na účely ústnej časti konania a rozsudku.

19 Na podporu svojich žalôb pred Všeobecným súdom odvolateľky uviedli dva žalobné dôvody.

20 Prvý žalobný dôvod bol založený na porušení článku 2 ods. 7 písm. a) a článku 2 ods. 8, 9 a 11, ako aj článku 9 ods. 5 základného nariadenia, zásady zákazu diskriminácie, ako aj článku 2.4.2 antidumpingovej dohody. V rámci tohto žalobného dôvodu odvolateľky vytýkali Rade a Komisii, že na účely výpočtu dumpingového rozpätia vylúčili transakcie týkajúce sa tých druhov posudzovaného výrobku vyvážaných čínskymi vyvážajúcimi výrobcami, v prípade ktorých indický výrobca nevyrábal a nepredával žiaden zodpovedajúci druh. Z výpočtu dumpingového rozpätia tak bolo vylúčených 38 % vývozného predaja spoločnosti Changshu City Standard Parts Factory a 43 % vývozného predaja spoločnosti Ningbo Jinding Fastener.

21 Druhý žalobný dôvod bol v prvom rade založený na porušení článku 2 ods. 10 základného nariadenia a článku 2.4 antidumpingovej dohody, ako aj subsidiárne na porušení článku 296 ZFEÚ. Týkal sa zamietnutia žiadostí o úpravy, ktoré podali odvolateľky.

22 Napadnutým rozsudkom Všeobecný súd zamietol oba žalobné dôvody odvolateliek a žaloby v celom rozsahu.

Návrhy účastníkov konania a konanie pre Súdnym dvorom

23 Odvolateľky navrhujú, aby Súdny dvor:

— zrušil napadnutý rozsudok,

— vyhovel návrhom, ktoré predložili v rámci žaloby podanej na Všeobecný súd, a zrušil sporné nariadenie v rozsahu, v akom sa ich týka, a

— uložil Rade povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré im vznikli v rámci konania pred Všeobecným súdom a Súdnym dvorom, a uložil vedľajším účastníkom konania povinnosť znášať svoje vlastné trovy konania.

24 Rada navrhuje, aby Súdny dvor zamietol odvolania a uložil odvolateľkám povinnosť nahradiť trovy konania o odvolaní a konania pred Všeobecným súdom.

25 Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:

— odmietol odvolania ako neprípustné,

— subsidiárne zamietol odvolania ako nedôvodné a

— uložil odvolateľkám povinnosť nahradiť trovy konania.

26 Rozhodnutím predsedu Súdneho dvora z 22. septembra 2015 boli veci C-376/15 P a C-377/15 P spojené na spoločné konanie na účely písomnej časti konania, ústnej časti konania a rozsudku.

O odvolaniach

27 Na podporu svojich odvolaní odvolateľky uvádzajú dva odvolacie dôvody. Prvý odvolací dôvod sa týka vylúčenia určitých vývozných transakcií z výpočtu dumpingového rozpätia. Druhý odvolací dôvod sa týka zamietnutia vykonania určitých úprav v rámci porovnania normálnej hodnoty s vývoznou cenou zo strany inštitúcií Únie.

O prípustnosti odvolania vo veci C-377/15 P

28 Komisia sa dovoláva neprípustnosti odvolania vo veci C-377/15 P, keďže je totožné s odvolaním vo veci C-376/15 P. Podľa nej ide totiž o totožných účastníkov konania, napadnuté akty, napadnutý rozsudok a tvrdenia. Odvolanie vo veci C-377/15 P, ktoré bolo podané ako druhé, je preto podľa nej neprípustné z dôvodu existencie prekážky začatého konania.

29 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora žaloba podaná po inej žalobe, ktorá sa týka tých istých účastníkov konania, je založená na tých istých žalobných dôvodoch a navrhuje zrušenie toho istého právneho aktu, sa musí odmietnuť ako neprípustná z dôvodu prekážky začatého konania (rozsudok z 9. júna 2011, Diputación Foral de Vizcaya a i./Komisia, C-465/09 P až C-470/09 P, neuverejnený, EU:C:2011:372, bod 58 a citovaná judikatúra).

30 V prejednávanej veci treba konštatovať, že odvolania vo veciach C-376/15 P a C-377/15 P sa týkajú tých istých účastníkov konania. Navyše odvolanie vo veci C-377/15 P doslovne preberá odvolanie vo veci C-376/15 P. Tieto dve odvolania sú teda založené na totožných dôvodoch, navrhujú zrušenie toho istého rozsudku Všeobecného súdu a toho istého právneho aktu.

31 Za týchto podmienok treba odvolanie vo veci C-377/15 P, ktoré bolo podané po odvolaní vo veci C-376/15 P, odmietnuť ako neprípustné z dôvodu existencie prekážky začatého konania.

O prvom odvolacom dôvode vo veci C-376/15 P

Argumentácia účastníkov konania

32 Prvý odvolací dôvod sa týka odôvodnenia Všeobecného súdu uvedeného v bodoch 61 až 90 napadnutého rozsudku. Pozostáva z troch častí.

33 V rámci prvej časti prvého odvolacieho dôvodu odvolateľky tvrdia, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho výkladu povinnosti porovnať všetky vývozné transakcie podľa článku 2 ods. 11 základného nariadenia a článku 2.4.2 antidumpingovej dohody. Podľa nich sa majú tieto dve ustanovenia vykladať v tom zmysle, že všetok vývozný predaj posudzovaného výrobku, ako bol vymedzený pri začatí zisťovania, sa musí zahrnúť do porovnania na účely výpočtu dumpingového rozpätia. Tento výklad podľa nich vyplýva zo znenia uvedených ustanovení, ako aj z rozsudku z 27. septembra 2007, Ikea Wholesale (C-351/04, EU:C:2007:547). Prípadné dodatočné ťažkosti súvisiace s uplatnením metódy takzvanej „analogickej krajiny“ podľa nich neumožňujú odchýliť sa od pravidiel týkajúcich sa stanovenia dumpingového rozpätia.

34 V rámci druhej časti prvého odvolacieho dôvodu odvolateľky tvrdia, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď spojil a nerozlišoval medzi povinnosťami stanovenými v článku 2 ods. 11 základného nariadenia a v článku 2.4.2 antidumpingovej dohody na jednej strane a povinnosťami v oblasti porovnateľnosti cien stanovenými v článku 2 ods. 10 tohto nariadenia a v článku 2.4 tejto dohody na druhej strane. V tejto súvislosti spresňujú, že súlad výpočtu dumpingového rozpätia s článkom 2 ods. 11 základného nariadenia a s článkom 2.4.2 antidumpingovej dohody nemožno posudzovať na základe pojmu „porovnateľné ceny“, ako uviedol Všeobecný súd v bode 61 napadnutého rozsudku, ale na základe pojmu „porovnateľné transakcie“. Pre všetky porovnateľné transakcie mali byť ceny v súlade s článkom 2 ods. 10 základného nariadenia a článkom 2.4 antidumpingovej dohody porovnateľné, čo podľa nich bolo v prejednávanej veci možné.

35 V rámci tretej časti prvého odvolacieho dôvodu odvolateľky subsidiárne tvrdia, že analýza „spravodlivého porovnania“ vykonaná Všeobecným súdom nespĺňa požiadavky článku 2 ods. 10 a 11 základného nariadenia a článkov 2.4 a 2.4.2 antidumpingovej dohody. Po prvé teda Všeobecný súd podľa nich nesprávne preskúmal, či by použitie iných metód stanovenia normálnej hodnoty mohlo viesť k „spravodlivejšiemu“ porovnaniu ako to, ktoré vykonali inštitúcie Únie. Po druhé analýza Všeobecného súdu podľa nich potvrdzuje, že pre inštitúcie Únie nebolo nemožné, ale len ťažšie dodržať článok 2 ods. 10 a 11 základného nariadenia. Po tretie Všeobecný súd podľa nich nesprávne pripísal význam otázke, či odvolateľky spolupracovali alebo nespolupracovali s inštitúciami Únie, keď im oznámili, akým spôsobom môžu splniť svoje povinnosti podľa článku 2 ods. 10 a 11 základného nariadenia a článkov 2.4 a 2.4.2 antidumpingovej dohody. Po štvrté pojem „reprezentatívnosť“ transakcií, ktorý Všeobecný súd preskúmaval v bodoch 81 a 83 napadnutého rozsudku, je podľa nich irelevantný.

36 Rada a Komisia spochybňujú tvrdenia odvolateliek. Komisia na úvod tvrdí, že prvý odvolací dôvod je neprípustný, keďže odvolateľky spochybňujú posúdenie skutkového stavu zo strany Všeobecného súdu a neidentifikujú nesprávne právne posúdenie, ktorého sa Všeobecný súd mal dopustiť. Komisia sa navyše domnieva, že tento odvolací dôvod je neúčinný.

37 V prvom rade, pokiaľ ide o prvú časť prvého odvolacieho dôvodu, Rada a Komisia jednak tvrdia, že Všeobecný súd správne odmietol uplatniť rozsudok z 27. septembra 2007, Ikea Wholesale (C-351/04, EU:C:2007:547), na prejednávanú vec, a jednak, že výklad zastávaný odvolateľkami nemá oporu v správach DSB. Komisia taktiež uvádza, že články 2.4 a 2.4.2 antidumpingovej dohody sú presiaknuté zásadou „spravodlivého porovnania“. Cieľom článku 2 ods. 10 a 11 základného nariadenia je prebrať článok 2.4 antidumpingovej dohody do práva Únie a uvedenej zásade tak prisudzuje prednosť.

38 Pokiaľ ide o druhú časť prvého odvolacieho dôvodu, Rada a Komisia v podstate tvrdia, že znenie základného nariadenia a antidumpingovej dohody naznačuje, že požiadavka „spravodlivého porovnania“ musí mať prednosť pred povinnosťou vypočítať dumpingové rozpätie na základe všetkých vývozných transakcií. Navyše článok 2 ods. 11 základného nariadenia podľa nich uvádza osobitné metódy výpočtu dumpingového rozpätia, ale nenahrádza všeobecnú požiadavku spravodlivého porovnania stanovenú v článku 2 ods. 10 tohto nariadenia.

39 Pokiaľ ide o tretiu časť prvého odvolacieho dôvodu, Rada a Komisia po prvé uvádzajú, že odvolateľky zjavne naznačujú, že inštitúcie Únie mali zvoliť „čo najspravodlivejší“ prístup, čo je podľa nich z právneho hľadiska nesprávne. Po druhé prístup inštitúcií Únie bol podľa nich spravodlivý vzhľadom na neexistenciu informácií o cenách výrobkov, ktoré indický výrobca nepredáva. Po tretie Všeobecný súd podľa nich správne rozhodol, že odvolateľky mali a mohli podložiť svoje tvrdenia. Po štvrté podľa Komisie je pojem „reprezentatívnosť“ relevantný a musí sa posudzovať nie na úrovni každého vyvážajúceho výrobcu, ale na úrovni všetkých transakcií posudzovaného výrobku. Okrem toho vylúčenie vývozných transakcií bolo podľa nich úplne náhodné a jeho cieľom nebolo ovplyvniť výsledok analýzy inštitúcií Únie.

Posúdenie Súdnym dvorom

– O prípustnosti

40 Je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora Súdny dvor nemá právomoc zisťovať skutkový stav ani v zásade skúmať dôkazy, ktoré Všeobecný súd uznal na preukázanie tohto skutkového stavu. Pokiaľ totiž boli tieto dôkazy riadne získané a boli rešpektované všeobecné právne zásady a procesné pravidlá uplatniteľné v oblasti dôkazného bremena a dokazovania, jedine Všeobecnému súdu prislúcha posúdiť hodnotu, ktorú treba priznať dôkazom, ktoré mu boli predložené. Toto posúdenie, s výnimkou prípadu skreslenia týchto dôkazov, teda nepredstavuje právnu otázku, ktorá by sama osebe podliehala preskúmaniu Súdnym dvorom.

41 Tvrdeniami uvádzanými na podporu tohto odvolacieho dôvodu odvolateľky v podstate Všeobecnému súdu vytýkajú v prvom rade to, že podal nesprávny výklad článku 2 ods. 11 základného nariadenia a článku 2.4.2 antidumpingovej dohody, a subsidiárne, že vykonal analýzu, ktorá je v rozpore s článkom 2 ods. 10 a 11 tohto nariadenia a s článkami 2.4 a 2.4.2 tejto dohody. Na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia, tieto tvrdenia nespochybňujú posúdenie skutkového stavu zo strany Všeobecného súdu, ale výklad právnych pravidiel, ktorý Všeobecný súd podal. Odvolateľky tak identifikujú nesprávne právne posúdenia, ktorými sa podľa nich vyznačuje napadnutý rozsudok. Uvedené tvrdenia sa teda týkajú právnych otázok, ktoré možno predložiť na posúdenie Súdnemu dvoru v rámci odvolania.

42 Tvrdeniu Komisie založenému na neprípustnosti tohto odvolacieho dôvodu preto nemožno vyhovieť.

– *O neúčinnosti prvého odvolacieho dôvodu*

43 Komisia sa domnieva, že prvý odvolací dôvod je neúčinný.

44 Ako však uviedol generálny advokát v bode 56 svojich návrhov, keby Súdny dvor musel vyhovieť tomuto odvolaciemu dôvodu tak, že rozhodne, že výklad článku 2 ods. 11 základného nariadenia a článku 2.4.2 antidumpingovej dohody použitý Všeobecným súdom je nesprávny, napadnutý rozsudok by sa vyznačoval nesprávnym právnym posúdením, čo by viedlo k jeho zrušeniu.

45 Tvrdeniu Komisie založenému na neúčinnosti tohto odvolacieho dôvodu preto nemožno vyhovieť.

– *O veci samej*

46 Odvolateľky spochybňujú odôvodnenie Všeobecného súdu uvedené v bodoch 61 až 90 napadnutého rozsudku. Toto odôvodnenie sa podľa nich vyznačuje nesprávnym právnym posúdením, keďže je založené na nesprávnom výklade najmä článku 2 ods. 11 základného nariadenia.

47 V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že podľa judikatúry Súdneho dvora inštitúcie Únie disponujú v oblasti spoločnej obchodnej politiky a osobitne v oblasti ochranných obchodných opatrení širokou mierou voľnej úvahy z dôvodu zložitosti hospodárskych, politických a právnych situácií, ktoré musia preskúmať. Keďže uplatnenie článku 2 ods. 11 základného nariadenia predpokladá posúdenie zložitých hospodárskych situácií, súdne preskúmanie takéhoto posúdenia sa musí obmedziť na overenie, či boli dodržané procesné pravidlá, či sú skutkové zistenia, ktoré sa zohľadnili pri spornej voľbe, vecne presné a či nedošlo k zjavne nesprávnemu posúdeniu týchto skutkových zistení alebo k zneužitiu právomoci (pozri v tomto zmysle rozsudky z 27. septembra 2007, Ikea Wholesale, C-351/04, EU:C:2007:547, body 40 a 41, a zo 16. februára 2012, Rada a Komisia/Interpipe Niko Tube a Interpipe NTRP, C-191/09 P a C-200/09 P, EU:C:2012:78, bod 63).

48 Na účely prijatia záveru uvedeného v bode 90 napadnutého rozsudku, podľa ktorého sa Rada nedopustila žiadneho zjavne nesprávneho posúdenia, keď z výpočtu dumpingového rozpätia vylúčila tie druhy výrobkov, ktoré nezodpovedali žiadnemu z výrobkov vyrábaných a predávaných indickým výrobcom, takže sporné nariadenie neporušilo ani článok 2 ods. 11 základného nariadenia, ani článok 2.4.2 antidumpingovej dohody, Všeobecný súd preskúmal, ako to vyplýva z bodu 61 napadnutého rozsudku, či bol taký prístup možný na základe článku 2 ods. 11 základného nariadenia a článku 2.4.2 antidumpingovej dohody, ktoré jednak stanovujú, že inštitúcie Únie musia zohľadniť ceny všetkých vývozných transakcií porovnateľných s normálnou hodnotou, a ktoré jednak odkazujú na relevantné ustanovenia upravujúce spravodlivé porovnanie.

49 Všeobecný súd najskôr v bode 63 daného rozsudku uviedol, že aj keď druhy posudzovaného výrobku možno považovať za porovnateľné, neplatí to v prípade cien tých druhov tohto výrobku, ktoré neboli vyrobené alebo predávané týmto výrobcom. Podľa Všeobecného súdu preto neexistencia ceny určitých druhov posudzovaného výrobku, aj keď sú podobné, bránila uskutočneniu porovnania normálnej hodnoty a vývoznej ceny. V bodoch 71, 80 a 84 uvedeného rozsudku ďalej rozhodol, že vzhľadom na riziko chýbajúceho spresnenia v prípade použitia metód výpočtu normálnej hodnoty výrobkov, ktoré indický výrobca nepredával, inštitúcie Únie boli oprávnené dospieť k záveru, že prístup, ktorý navrhli, bol spravodlivý a že použitie takých metód by nezabezpečilo presnejšie alebo spravodlivejšie porovnanie. Napokon v bode 85 toho istého rozsudku odmietol relevantnosť rozsudku z 27. septembra 2007, Ikea Wholesale (C-351/04, EU:C:2007:547), z dôvodu, že na rozdiel od prejednávanej veci nebolo dumpingové rozpätie vo veci, v ktorej bol vydaný tento rozsudok, vypočítané na základe významného zastúpenia druhov posudzovaného výrobku.

50 Všeobecný súd tak rozhodol, že v rámci výpočtu dumpingového rozpätia v súlade s článkom 2 ods. 11 základného nariadenia boli inštitúcie Únie oprávnené vylúčiť určité vývozné transakcie z tohto výpočtu pri neexistencii „porovnateľných cien“ a za okolností, keď žiadna iná metóda výpočtu neumožňovala uskutočniť „spravodlivejšie porovnanie“, keďže uvedený výpočet bol vykonaný na základe „významného zastúpenia“ druhov posudzovaného výrobku.

51 Je teda potrebné overiť, či sa toto odôvodnenie Všeobecného súdu vyznačuje nesprávnym právnym posúdením, ako tvrdia odvolateľky.

52 Po prvé s cieľom stanoviť, či sú podľa článku 2 ods. 11 základného nariadenia inštitúcie Únie povinné zohľadniť všetky vývozné transakcie alebo či môžu niektoré z týchto transakcií vylúčiť na účely výpočtu dumpingového rozpätia, je potrebné vykonať analýzu znenia, kontextu a cieľov tohto ustanovenia (rozsudok zo 16. apríla 2015, Angerer, C-477/13, EU:C:2015:239, bod 26 a citovaná judikatúra).

53 Pokiaľ ide najskôr o znenie tohto ustanovenia, je potrebné uviesť, že stanovuje dve metódy porovnania normálnej hodnoty a vývoznej ceny: takzvanú „symetrickú“ metódu, ktorá je založená buď na porovnaní váženého priemeru normálnej hodnoty s váženým priemerom cien všetkých vývozných obchodných prípadov do Únie, alebo na porovnaní jednotlivých obchodných prípadov, a takzvanú „asymetrickú“ metódu, ktorá je založená na porovnaní váženého priemeru normálnej hodnoty s cenami jednotlivých individuálnych vývozných transakcií do Únie. Bez ohľadu na metódu porovnávania článok 2 ods. 11 základného nariadenia odkazuje na „všetk[y] vývozn[é]… obchodn[é] prípad[y] do [Únie]“. Ako uviedol generálny advokát v bode 71 svojich návrhov, táto formulácia umožňuje domnievať sa, že inštitúcie Únie nemôžu vylúčiť z výpočtu dumpingového rozpätia vývozné transakcie týkajúce sa určitých druhov posudzovaného výrobku.

54 Pokiaľ ide ďalej o cieľ sledovaný článkom 2 ods. 11 základného nariadenia, z tohto ustanovenia vyplýva, že tak symetrická, ako aj asymetrická metóda výpočtu dumpingového rozpätia musia odrážať skutočný rozsah praktizovaného dumpingu.

55 Ako zdôraznil generálny advokát v bode 67 svojich návrhov, skutočnosť, že inštitúcie Únie vylúčili vývozné transakcie týkajúce sa určitých druhov posudzovaného výrobku z výpočtu dumpingového rozpätia, je v rozpore s týmto cieľom. Dôsledkom takéhoto vylúčenia je totiž nemožnosť týchto inštitúcií zistiť vplyv, aký môžu mať tieto transakcie na uvedený výpočet, takže uvedené inštitúcie sa nemôžu uistiť, či vypočítané dumpingové rozpätie odráža skutočný rozsah praktizovaného dumpingu.

56 Napokon, pokiaľ ide o kontext článku 2 ods. 11 základného nariadenia, z článku 1 tohto nariadenia, nazvaného „Zásady“, vyplýva, že antidumpingové zisťovanie sa týka konkrétneho produktu, nazvaného „posudzovaný výrobok“, ktorý inštitúcie Únie vymedzujú pri začatí tohto zisťovania.

57 Článok 1 ods. 2 uvedeného nariadenia stanovuje, že výrobok sa považuje za dumpingový, ak je jeho vývozná cena do Únie nižšia ako porovnateľná cena podobného výrobku stanovená pre krajinu vývozu. Navyše článok 1 ods. 4 toho istého nariadenia stanovuje, že na účely základného nariadenia pojem „podobný výrobok“ znamená výrobok, ktorý je identický s „posudzovaným výrobkom“. Dumpingové rozpätie sa teda vypočítava na základe vymedzenia „posudzovaného výrobku“, ktoré navrhnú inštitúcie Únie pri začatí zisťovania.

58 Z článku 3 ods. 2, 3 a 8 základného nariadenia, ktorý odkazuje na pojem „podobný výrobok“, taktiež vyplýva, že inštitúcie Únie vymedzujú, či výrobné odvetvie Únie utrpelo ujmu z dôvodu dumpingových dovozov, na základe „posudzovaného výrobku“.

59 Ako uviedol generálny advokát v bode 64 svojich návrhov, vymedzenie „posudzovaného výrobku“ pri začatí zisťovania nebráni inštitúciám Únie v tom, aby rozdelili tento výrobok na jednotlivé druhy alebo modely a vychádzali z porovnaní medzi normálnou hodnotou a vývoznou cenou pre každý model alebo druh.

60 Nič to však nemení na tom, že inštitúcie Únie sú povinné preukázať v súlade s takým vymedzením celkové dumpingové rozpätie pre „posudzovaný výrobok“ ako celok. Akýkoľvek iný výklad by im priznával možnosť ovplyvniť výsledok výpočtu dumpingového rozpätia tak, že by došlo k vylúčeniu jedného alebo viacerých druhov alebo modelov výrobkov „posudzovaného výrobku“, ako je vymedzený pri začatí zisťovania.

61 Z toho vyplýva, že vzhľadom na jeho znenie, cieľ a kontext, do ktorého patrí, nemožno článok 2 ods. 11 základného nariadenia vykladať tak, že umožňuje vylúčiť z výpočtu dumpingového rozpätia vývozné transakcie do Únie, ktoré sa týkajú určitých druhov posudzovaného výrobku. Naopak, z tohto ustanovenia vyplýva, že inštitúcie Únie sú povinné na účely tohto výpočtu zohľadniť všetky tieto transakcie.

62 Je potrebné dodať, že žiadne z tvrdení, ktoré Rada a Komisia založili na výklade článku 2.4.2 antidumpingovej dohody, nemôže spochybniť tento záver.

63 Uvedený záver okrem toho podporuje aj rozsudok z 27. septembra 2007, Ikea Wholesale (C-351/04, EU:C:2007:547, bod 56). Súdny dvor v ňom pripomenul znenie článku 2 ods. 11 základného nariadenia, podľa ktorého sa vážený priemer normálnej hodnoty porovná s „váženým priemerom cien všetkých vývozov“ do Únie. V nadväznosti na toto pripomenutie rozhodol, že Rada sa dopustila zjavne nesprávneho posúdenia, keďže nevypočítala celkové dumpingové rozpätie, vychádzajúc z porovnaní úplne odrážajúcich všetky porovnateľné vývozné ceny.

64 Tento rozsudok sa síce týkal otázky použitia metódy takzvaného „nulovania“ záporných dumpingových rozpätí pri výpočte celkového dumpingového rozpätia, ktorá je iná ako otázka, o akú ide v prejednávanej veci, a to vylúčenie určitých transakcií z tohto výpočtu z dôvodu neexistencie zodpovedajúcich výrobkov vyrobených a predávaných výrobcom z analogickej krajiny. Ako však uviedol generálny advokát v bode 82 svojich návrhov, tak vec, v ktorej bol vydaný uvedený rozsudok, ako aj prejednávaná vec sa týkajú nezohľadnenia cien určitých vývozných transakcií pri výpočte dumpingového rozpätia. V tejto súvislosti nie je relevantné, že v prejednávanej veci boli ceny určitých vývozných transakcií úplne opomenuté, zatiaľ čo vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok z 27. septembra 2007, Ikea Wholesale (C-351/04, EU:C:2007:547), boli tieto ceny opomenuté len čiastočne v tom zmysle, že boli v podstate zmenené.

65 Na rozdiel od úvah uvedených v bode 85 napadnutého rozsudku okolnosť, že v prejednávanej veci bolo dumpingové rozpätie vypočítané na základe „významného zastúpenia“ druhov posudzovaného výrobku, nemožno zohľadniť na účely vylúčenia relevantnosti rozsudku z 27. septembra 2007, Ikea Wholesale (C-351/04, EU:C:2007:547). Okrem skutočnosti, že odvolateľky spochybňujú reprezentatívnosť transakcií zohľadnených inštitúciami Únie na účely výpočtu dumpingového rozpätia, totiž nič v článku 2 ods. 11 základného nariadenia neumožňuje vypočítať toto rozpätie na základe „významného zastúpenia“ druhov posudzovaného výrobku.

66 Po druhé je potrebné overiť, či bez ohľadu na dosah článku 2 ods. 11 základného nariadenia, ako je spresnený v bode 61 tohto rozsudku, bol Všeobecný súd oprávnený v bode 64 napadnutého rozsudku rozhodnúť, že inštitúcie Únie boli oprávnené vylúčiť vývozné transakcie týkajúce sa určitých druhov posudzovaného výrobku, keďže pre tieto druhy výrobkov neexistovali „porovnateľné ceny“ a využitie inej metódy výpočtu normálnej hodnoty by nezaistilo „spravodlivejšie porovnanie“.

67 Pokiaľ ide na jednej strane o neexistenciu „porovnateľných cien“, je potrebné uviesť, že podľa článku 2 ods. 11 základného nariadenia sa dumpingové rozpätie vypočítava na základe porovnania normálnej hodnoty a cien všetkých vývozov do Únie, „[pokiaľ relevantné ustanovenia upravujúce spravodlivé porovnanie nestanovujú inak]“. Táto posledná časť vety odkazuje na článok 2 ods. 10 tohto nariadenia, ktorý stanovuje, že keď normálna hodnota a vývozná cena nemôžu byť predmetom spravodlivého porovnania, prihliadne sa vo forme úprav na rozdiely vo faktoroch, o ktorých sa tvrdí a preukáže sa, že ovplyvňujú ceny. Porovnateľnosť cien sa teda nezohľadňuje v rámci uplatňovania článku 2 ods. 11 uvedeného nariadenia, ale v rámci uplatňovania článku 2 ods. 10 toho istého nariadenia.

68 Inak povedané, ako vyplýva z bodov 57 a 61 tohto rozsudku, dumpingové rozpätie podľa článku 2 ods. 11 základného nariadenia sa vypočítava na základe vymedzenia „posudzovaného výrobku“, ako ho navrhnú inštitúcie Únie pri začatí zisťovania, a to bez toho, aby bolo možné z tohto výpočtu vylúčiť akýkoľvek druh alebo model tohto výrobku. Naproti tomu na to, aby bolo možné vykonať tento výpočet, je potrebné, aby inštitúcie Únie vykonali porovnanie cien pri zohľadnení rozdielov ovplyvňujúcich tieto ceny vo forme úprav v zmysle článku 2 ods. 10 tohto nariadenia.

69 Z toho vyplýva, že Všeobecný súd nesprávne rozhodol, že inštitúcie Únie boli oprávnené vylúčiť vývozné transakcie týkajúce sa určitých druhov posudzovaného výrobku v rozsahu, v akom pre tieto druhy výrobkov neexistovali „porovnateľné ceny“.

70 Ďalej je potrebné spresniť, ako uviedol generálny advokát v bode 78 svojich návrhov, že v takom prípade, ako je prejednávaný prípad, keď výrobca z analogickej krajiny nevyrába ani nepredáva určitý druh výrobku, sa inštitúcie Únie môžu v praxi rozhodnúť, že buď vylúčia tento druh výrobku z vymedzenia „posudzovaného výrobku“ alebo vytvoria normálnu hodnotu pre uvedený druh, aby sa v rámci výpočtu dumpingového rozpätia mohli zohľadniť vývozné transakcie tohto druhu výrobku.

71 Pokiaľ ide na druhej strane o skutočnosť, že využitie inej metódy výpočtu normálnej hodnoty by nezabezpečilo „spravodlivejšie porovnanie“, aj keď zo znenia článku 2 ods. 10 v spojení s článkom 2 ods. 11 základného nariadenia vyplýva, že výpočet dumpingového rozpätia musí byť založený na „spravodlivom porovnaní“, pojem „spravodlivejšie porovnanie“ sa v týchto ustanoveniach nenachádza. Aj keby sa mala pripustiť relevantnosť tohto pojmu, je potrebné uviesť, že ako vyplýva z bodu 61 tohto rozsudku, vylúčenie vývozných transakcií nemožno považovať za prostriedok na zabezpečenie „spravodlivého porovnania“. Nemožno sa preto domnievať, že využitie inej metódy výpočtu normálnej hodnoty by nezabezpečilo „spravodlivejšie porovnanie“.

72 Z toho vyplýva, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď v bodoch 61 až 90 napadnutého rozsudku rozhodol, že Rada môže vylúčiť z výpočtu dumpingového rozpätia druhy výrobkov, ktoré nezodpovedajú žiadnemu z výrobkov vyrobených alebo predávaných indickým výrobcom.

73 Vzhľadom na uvedené úvahy je potrebné vyhovieť prvému odvolaciemu dôvodu a zrušiť napadnutý rozsudok bez toho, aby bolo potrebné preskúmať ďalšie tvrdenia predložené v rámci prvého odvolacieho dôvodu a druhý odvolací dôvod.

O žalobe pred Všeobecným súdom

74 Podľa článku 61 prvého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej Únie môže Súdny dvor v prípade zrušenia rozhodnutia Všeobecného súdu sám vydať konečný rozsudok, ak to stav konania dovoľuje. Tak je to aj v prejednávanej veci.

75 Ako vyplýva z bodov 52 až 72 tohto rozsudku, Rada tým, že sa v bodoch 82, 102 a 109 sporného nariadenia domnievala, že je potrebné vylúčiť druhy výrobkov vyvážaných čínskymi vyvážajúcimi výrobcami, v prípade ktorých indický výrobca nevyrábal a nepredával žiaden zodpovedajúci druh, porušila článok 2 ods. 11 základného nariadenia.

76 Za týchto podmienok je potrebné sporné nariadenie zrušiť v rozsahu, v akom sa týka odvolateliek.

O trovách

77 Podľa článku 184 ods. 2 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora ak je odvolanie dôvodné a Súdny dvor sám rozhodne s konečnou platnosťou vo veci samej, potom rozhodne aj o trovách konania. Podľa článku 138 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku uplatniteľného na základe jeho článku 184 ods. 1 na konanie o odvolaní účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté.

78 Keďže odvolateľky navrhli zaviazať Radu na náhradu trov konania a Rada nemala vo veci úspech, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu trov konania, ktoré súvisia tak s prvostupňovým konaním vo veciach T-558/12 a T-559/12, ako aj s odvolacím konaním vo veci C-376/15 P. Naopak, keďže Rada navrhla zaviazať odvolateľky na náhradu trov konania, je opodstatnené zaviazať ich na náhradu trov konania súvisiacich s odvolacím konaním vo veci C-377/15 P.

79 Podľa článku 140 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora, ktorý je tiež uplatniteľný na konanie o odvolaní podľa článku 184 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku, členské štáty a inštitúcie, ktoré vstúpili do konania ako vedľajší účastníci, znášajú svoje vlastné trovy konania.

80 V dôsledku toho bude Komisia znášať svoje vlastné trovy konania súvisiace s prvostupňovým konaním vo veciach T-558/12 a T-559/12, ako aj trovy odvolacieho konania vo veciach C-376/15 P a C-377/15 P.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (štvrtá komora) rozhodol a vyhlásil:

1. **Rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 29. apríla 2015, Changshu City Standard Parts Factory a Ningbo Jinding Fastener/Rada (T-558/12 a T-559/12, EU:T:2015:237), sa zrušuje.**

2. **Vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 924/2012 zo 4. októbra 2012, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 91/2009, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo na dovoz určitých spojovacích materiálov zo železa alebo ocele s pôvodom v Čínskej ľudovej republike, sa zrušuje v rozsahu, v akom sa týka spoločností Changshu City Standard Parts Factory a Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd.**

3. **Odvolanie vo veci C-377/15 P sa odmieta.**

4. **Rada Európskej únie znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania, ktoré vznikli spoločnostiam Changshu City Standard Parts Factory a Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd, súvisiace tak s prvostupňovým konaním vo veciach T-558/12 a T-559/12, ako aj s odvolacím konaním vo veci C-376/15 P.**

5. **Changshu City Standard Parts Factory a Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd znášajú svoje vlastné trovy konania a sú povinné nahradiť trovy konania, ktoré vznikli Rade Európskej únie v súvislosti s odvolacím konaním vo veci C-377/15 P.**

6. **Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania súvisiace s prvostupňovým konaním vo veciach T-558/12 a T-559/12, ako aj trovy odvolacieho konania vo veciach C-376/15 P a C-377/15 P.**

Podpisy